

April-May 2021, Volume 9, Issue 1

The Prediction Dependency on Virtual Social Networks Based on Alexithymia, Attachment Styles, Well-Being Psychological and Loneliness

Parvin Arabi¹, Nasrin Bagheri^{2*}, Malek Mirhashemi³

1- PhD student of General Psychology, Faculty of Psychology, Azad University of Rouden, Roudehen, Iran.

2- Assistant Professor of Science, Faculty of Psychology, Azad University of Rouden, Roudehen, Iran.

3- Associate Professor of Science, Faculty of Psychology, Azad University of Rouden, Roudehen, Iran.

Corresponding author: Nasrin Bagheri, Assistant Professor of Science, Faculty of Psychology, Azad University of Rouden, Roudehen, Iran.

Email: Bagheri@riau.ac.ir

Received: 23 Dec 2020

Accepted: 14 April 2021

Abstract

Introduction: Virtual social networks like others type of addiction can be affected by psychological, developmental, and emotional problems. So, the aim of this research is to The purpose of this study was to investigate prediction dependency on virtual social networks based on alexithymia, attachment styles, well-being psychological and loneliness. The research design was a two-group diagnostic function.

Methods: The statistical population consisted of all all the female students' high school (125110 students) in Tehran city in the year academic 2018-2019 constituted the research population. We obtained data from 100 normal students and 100 students' dependency on virtual social networks completed addiction to social networks questionnaire of mobile scale, Toronto alexithymia scale, adult attachment scale, psychological well-being scale, and loneliness scale were used for data collection in this study. The obtained data were analyzed by the discriminant analysis method by SPSS-24.

Results: The results of the analysis showed that alexithymia, attachment styles, well-being psychological and loneliness can help to prediction dependency on virtual social networks and function discriminant analysis assigned 77/5 percent of the normal female students and students with dependency on virtual social networks.

Conclusions: Based on the results of the present study, the predictive variable is an important step in identifying the factors that are effective in dependency on virtual social networks. Therefore, the results study can be useful for the design and development of dependency on virtual social network prevention programs.

Keywords: Alexithymia, Attachment styles, Dependency on virtual social networks, Loneliness and well-being psychological.

پیش بینی وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی بر اساس نارسایی هیجانی، سبک های دلبستگی، بهزیستی روانشناختی و احساس تنهایی

پروین عربی^۱، نسرين باقری^{۲*}، مالک میرهاشمی^۳

۱- دانشجوی دکتری روانشناسی عمومی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد رودهن، رودهن، ایران.

۲- استادیار و عضو هیئت علمی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد رودهن، رودهن، ایران.

۳- دانشیار و عضو هیئت علمی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد رودهن، رودهن، ایران.

نویسنده مسئول: نسرين باقری، استادیار و عضو هیئت علمی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد رودهن، رودهن، ایران.

ایمیل: Bagheri@riau.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱/۲۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱۰/۲

چکیده

مقدمه: اعتیاد به شبکه های اجتماعی مجازی مانند سایر وابستگی ها می تواند متاثر از مشکلات روانشناختی، تحولی و هیجانی کاربر باشد. هدف از این انجام این پژوهش پیش بینی وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی بر اساس نارسایی هیجانی، سبک های دلبستگی، بهزیستی روانشناختی و احساس تنهایی بود.

روش کار: طرح پژوهش، تابع تشخیص دو گروهی بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه دانش آموزان دختر مدارس دوره دوم متوسطه شهر تهران (به تعداد ۱۲۵۱۱۰) در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۳۹۸ بودند. به این منظور تعداد ۱۰۰ نفر دانش آموز عادی و ۱۰۰ نفر دارای وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی انتخاب شدند و به پرسشنامه وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی، نارسایی هیجانی تورنتو، سبک های دلبستگی بزرگسالان، بهزیستی روانشناختی و احساس تنهایی پاسخ دادند. داده های گردآوری شده با آزمون تحلیل تابع تشخیص تجزیه و تحلیل با نرم افزار SPSS نسخه ۲۴ تحلیل شد.

یافته ها: نتایج تحلیل ممیزی نشان داد که با کمک نارسایی هیجانی، سبک های دلبستگی، بهزیستی روانشناختی و احساس تنهایی می توان وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی را پیش بینی کرد و تحلیل ممیزی می تواند با ۷۷/۵ درصد پیش بینی صحیح دانش آموزان را به دو گروه عادی و دارای وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی طبقه بندی نماید

نتیجه گیری: بر اساس نتایج پژوهش حاضر متغیرهای پیش بین عواملی تنهایی بر وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی تاثیرگذار است. بنابراین نتایج این پژوهش، می تواند به عنوان الگویی مناسب برای تدوین و طراحی برنامه های پیشگیری از وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی مبتنی بر موبایل مورد استفاده قرار گیرد.

کلیدواژه ها: بهزیستی روانشناختی، تنهایی، دلبستگی، نارسایی هیجانی، وابستگی به شبکه های اجتماعی.

مقدمه

مشکلات آن می توان به وابستگی و اعتیاد به شبکه های اجتماعی مجازی اشاره کرد (۵). وابستگی به شبکه های اجتماعی به استفاده بیش از حد از فضای آنلاین و شبکه های مجازی گفته می شود (۶). عوامل متعددی می تواند باعث وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی در کاربران شود. یکی از این عوامل که نقش مهمی می تواند در این وابستگی ایفا کند، نارسایی هیجانی است (۷). ناگویی هیجانی یک آسیب شخصیتی است که شامل دشواری در شناسایی احساسات، دشواری در توصیف احساسات و تفکر

در عصر کنونی که شبکه های اجتماعی مجازی در حال گسترش هستند، جمعیت عظیمی در دنیا از آنها استفاده می نمایند (۱)؛ به گونه ای که با وجود مزایای بی شمار این تکنولوژی، برخی از مطالعات، پیامدهای نامطلوبی همچون نارسایی هیجانی (۲)، تنهایی (۳)، مشکلات روانشناختی مانند افسردگی و اضطراب (۴) و بهزیستی پایین (ارشاد و همکاران، ۲۰۱۷) را برای استفاده از شبکه های اجتماعی مجازی شناسایی کرده اند که از جمله آسیب زاترین

می دانند (۱۹). با استناد به شواهد پژوهشی که ذکر شد، اهمیت تاثیرگذاری متغیرهایی چون نارسایی هیجانی، سبک های دلبستگی، بهزیستی روانشناختی و احساس تنهایی بر وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی استنباط می شود، اما این شواهد از انسجام و هماهنگی لازم برای نتیجه گیری در قالب یک مطالعه تشخیصی برخوردار نیستند. به همین جهت این پژوهش حاضر با هدف پیش بینی وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی بر اساس نارسایی هیجانی، سبک های دلبستگی، بهزیستی روانشناختی و احساس تنهایی به صورت یک مطالعه تشخیصی انجام شده است.

روش کار

روش پژوهش توصیفی و دارای طرح تابع تشخیص دو گروهی بود. جامعه آماری کلیه دانش آموزان دختر مدارس دوره دوم متوسطه شهر تهران در سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸ به تعداد ۱۲۵۱۱۰ نفر دختر بودند. بر اساس فرمول کرامر حجم نمونه در این پژوهش ۴۸۰ نفر تعیین شد. روش نمونه گیری در این پژوهش خوشه ای مرحله ای از نوع تصادفی بود به این صورت که شهر تهران به ۵ منطقه آموزشی (شرق، غرب، جنوب، شمال و مرکز) تقسیم شد و سپس یک منطقه آموزشی (جنوب) انتخاب و از آن منطقه تعدادی مدرسه در دسترس انتخاب (نرجس، فاطمه الزهرا، فدک، بشری ۱، آرمیتا، عاشورا، زینبیه، حکمت و الزهرا) و از بین این مدرسه تعداد دانش آموزان موردنظر که متمایل به پاسخگویی به سوالات بودند در پژوهش شرکت کردند و این کار تا تکمیل شدن ۴۸۰ نفر ادامه پیدا کرد.

پرسشنامه وابستگی شبکه های اجتماعی مجازی (Addiction to Social Networks Questionnaire)؛ این پرسشنامه توسط Khajeahmadi و همکاران در سال ۱۳۹۵ ساخته شده است و این پرسشنامه شامل ۲۳ سوال است و نمره گذاری آن در طیف ۵ درجه ای لیکرت (از مخالفم ۱ نمره تا کاملاً موافقم ۵ نمره) انجام می شود (۲۰). کاربران بر اساس نمره به دست آمده در دو سطح کاربر معمولی با نمره ۲۳ تا ۶۹ و کاربر وابسته ۷۰ تا ۱۱۵ طبقه بندی می شوند. کسب نمره پایین نشان دهنده وابستگی کمتر و نمره بالا نشان دهنده وابستگی بیشتر است. پایایی پرسشنامه توسط سازندگان بررسی و ضرایب آلفای کرونباخ در دامنه ۰/۶۸ تا ۰/۹۱ محاسبه شده است (۲۰). در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه نیز با روش آلفای کرونباخ بررسی و ضریب کل سوالات ۰/۹۰ به دست آمد.

مقیاس نارسایی هیجانی تورنتو (Toronto Alexithymia)

عینی بوده و به عنوان مشکل در فرآیند تنظیم هیجان، عدم وجود کلمات برای هیجانات و احساسات، فقدان توانایی برای برقراری ارتباط با احساسات توصیف شده است (۸). بر اساس نتایج یک تحقیق افرادی که بیشترین استفاده از شبکه های اجتماعی مجازی مانند اینستاگرام دارند نمره بیشتری در نارسایی هیجانی همچون نارسایی در تشخیص احساسات و هیجانات خود دارند (۹).

یکی دیگر از عواملی که نقش مهمی در تبیین وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی دارد، سبک های دلبستگی است (۱۰). بر اساس دیدگاه بالبی، دلبستگی از طریق روابط اولیه شناختی با مراقبت کنندگان نوزادان شکل می گیرد که با توانایی فرد برای استنباط رفتار مراقبین در سال های اولیه زندگی فرد به نیازهایشان رابطه دارد (۱۱). بر اساس نتایج یک پژوهش، نوجوانانی که از دلبستگی ناایمن رنج می برند، در هنگام استفاده از شبکه های اجتماعی مجازی افراط بیشتری کرده و وابستگی در آنها به فضای مجازی شدت بیشتری دارد (۱۲). همچنین دارا بودن سبک دلبستگی ناایمن افراد به سمت وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی سوق می دهد و این افراد به دلیل ناایمن بودن سبک دلبستگی شان برای کاهش افسردگی و اضطراب خود و بهبود بهزیستی روانشناختی خود وابستگی بیشتری به شبکه های اجتماعی مجازی دارند (۱۳). لذا بر اساس نتایج، بهزیستی روانشناختی نقش مهمی در جلوگیری از وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی دارد (۱۴). بر اساس نظریه ریف، بهزیستی روانشناختی به عنوان داشتن هدف در زندگی، تسلط محیطی، رشد فردی، پذیرش خود، استقلال و در نهایت بهزیستی به عنوان رابطه مثبت با دیگران تعریف شده است (۱۵). بر اساس نتایج یک پژوهش، افراط در استفاده از شبکه های اجتماعی مجازی و وابستگی به آن می تواند با کاهش بهزیستی روانشناختی همراه باشد (۱۶). همچنین بر اساس نتایج یک مطالعه دیگر، احساس تنهایی می تواند در رابطه بین بهزیستی روانشناختی و وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی نقش داشته باشد (۱۷).

احساس تنهایی به عنوان ادراک و تجربه فقدان در تعاملات اجتماعی افراد تعریف شده است و می تواند یک متغیر میانجی مناسب در رابطه بین سبک های دلبستگی و وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی باشد (۱۸). به طوری که افراد تنها از نقص در روابط اجتماعی و نبود مهارت های لازم اجتماعی رنج می برند و رابطه بیشتر در شبکه های اجتماعی مجازی را بهتر از روابط حضوری با دیگران و حضور در جمع دوستان، همسالان و اعضای خانواده

(Scale): این مقیاس توسط Ryff در سال ۱۹۸۹ ساخته شده است و شامل ۱۸ سوال است و ۶ خرده مقیاس شامل تسلط محیطی با سوالات ۱، ۴، ۶ پذیرش خود با سوالات ۲، ۸، ۱۰، رابطه مثبت با دیگران با سوالات ۳، ۱۱، ۱۳، داشتن هدف در زندگی با سوالات ۵، ۱۴، ۱۶، رشد فردی با سوالات ۷، ۱۵، ۱۷ و استقلال با سوالات ۹، ۱۲، ۱۸ را اندازه گیری می کند (۱۵).
 نمره گذاری مقیاس در طیف ۵ درجه ای لیکرت (از کاملاً مخالفم ۱ نمره تا کاملاً موافقم ۵ نمره) انجام می شود. کسب نمره پایین نشان دهنده بهزیستی روانشناختی کمتر و نمره بالا نشان دهنده بهزیستی روانشناختی بیشتر است. در یک پژوهش روایی همگرایی مقیاس بهزیستی روانشناختی با مقیاس نارسایی هیجانی تورنتو ضریب همبستگی ۰/۶۹- و معنی دار در سطح ۰/۰۱ به دست آمده است که نشان دهنده روایی همگرایی مقیاس است (۲۷). در خارج از کشور برای بررسی اعتبار مقیاس از آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضریب آلفای کل سوالات مقیاس ۰/۷۴ به دست آمده است (۲۸). در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ تسلط محیطی ۰/۷۱، پذیرش خود ۰/۸۰، رابطه مثبت با دیگران ۰/۹۰، داشتن هدف در زندگی ۰/۷۰، رشد فردی ۰/۸۶، استقلال ۰/۹۱ و کل سوالات ۰/۸۴ به دست آمد.

مقیاس احساس تنهایی (Loneliness Scale-8): این مقیاس توسط Wu and Yao در سال ۲۰۰۸ ساخته شده است و دارای ۸ سوال است که شیوه نمره گذاری آن به صورت لیکرت ۴ درجه ای می باشد به این صورت که هرگز ۱ نمره، به ندرت ۲ نمره، بعضی اوقات ۳ نمره و همیشه ۴ نمره تعلق می گیرد. سوالات ۳ و ۶ به صورت معکوس نمره دهی می شوند (۲۹). کسب نمره پایین نشان دهنده احساس تنهایی کمتر و نمره بالا نشان دهنده احساس تنهایی بیشتر است. روایی مقیاس با تحلیل عاملی تایید و روایی سازه آن با همبستگی گویه - نمره کل همبستگی بین ۰/۷۱ تا ۰/۸۰ و معنی دار در سطح ۰/۰۵ به دست آمده است برای بررسی اعتبار مقیاس از آلفای کرونباخ و روش بازآزمایی استفاده شده است که آلفای کرونباخ ۰/۷۶ گزارش شده است (۳۰). در یک پژوهش اعتبار مقیاس با آلفای کرونباخ ۰/۸۵ و روایی به روش تحلیل عاملی ۰/۸۰ به دست آمده است که نشان دهنده روایی و اعتبار مقیاس است (۳۱). در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ کل سوالات ۰/۷۳ به دست آمد.
 رضایت آگاهانه برای شرکت در پژوهش، داشتن اینترنت همراه بر روی گوشی و یا اینترنت خانگی، عضویت در یکی از شبکه های اجتماعی از ملاک های ورود بود. ناقص بودن پاسخنامه ها و مشکلات روانشناختی بر اساس پرونده

(Scale): این مقیاس توسط Bagby, Parker, Taylor در سال ۱۹۹۴ ساخته شده است و ۲۰ سوال دارد و سه خرده مقیاس دشواری در شناسایی احساسات با سوالات ۱، ۳، ۶، ۷، ۹، ۱۳ و ۱۴، دشواری در توصیف احساسات با سوالات ۲، ۴، ۱۱، ۱۲ و ۱۷ و تفکر عینی با سوالات ۵، ۸، ۱۰، ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ را اندازه گیری می کند (۲۱). نمره گذاری آن در طیف ۵ درجه ای لیکرت (از کاملاً مخالفم ۱ نمره تا کاملاً موافقم ۵ نمره) انجام می شود. سوالات ۴، ۵، ۱۰، ۱۸ و ۱۹ به صورت معکوس نمره گذاری می شود. نمره بالاتر از ۶۱ به عنوان نقطه برش مقیاس در نظر گرفته شده است. کسب نمره پایین نشان دهنده نارسایی هیجانی کمتر و نمره بالا نشان دهنده نارسایی هیجانی بیشتر است. روایی همگرایی مقیاس با دلدگی زناشویی ضریب همبستگی ۰/۵۷ و معنادار در سطح ۰/۰۱ گزارش شده است (۲۲). در خارج از کشور آلفای کرونباخ ۰/۶۴ به دست آمده است (۲۳). در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ دشواری در شناسایی احساسات ۰/۸۱، دشواری در توصیف احساسات ۰/۸۰، تفکر عینی ۰/۹۰ و کل سوالات ۰/۷۹ به دست آمد.

مقیاس سبک های دلبستگی بزرگسالان (Adult Attachment Scale): این مقیاس توسط Collins and Read در سال ۱۹۹۰ ساخته شده است و ۱۸ سوال و سه زیر مولفه شامل دلبستگی ایمن با سوالات ۱، ۶، ۸، ۱۲، ۱۳ و ۱۷، دلبستگی نایمن دوسوگرای اضطرابی با سوالات ۳، ۴، ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۵ و دلبستگی نایمن اجتنابی با سوالات ۲، ۵، ۱۴، ۱۶، ۱۷ و ۱۸ را اندازه گیری می کند. نمره گذاری مقیاس در طیف ۵ درجه ای لیکرت (از کاملاً مخالفم ۱ نمره تا کاملاً موافقم ۵ نمره) انجام می شود (۲۴). کسب نمره پایین در دلبستگی ایمن نشان دهنده نبود دلبستگی ایمن و نمره بالا نشان دهنده ایمن بودن سبک دلبستگی است. کسب نمره پایین در دلبستگی اجتنابی و اضطرابی نشان دهنده دلبستگی اجتنابی و اضطرابی بالا است. در داخل ایران پایایی آزمون با ضریب آلفای کرونباخ برای دلبستگی ایمن ۰/۸۹، دوسوگرای اضطرابی ۰/۷۷ و اجتنابی ۰/۸۱ گزارش شده است (۲۵). در خارج از کشور برای بررسی همسانی درونی مقیاس با استفاده از آلفای کرونباخ، ضرایب برای دلبستگی ایمن ۰/۷۳، دلبستگی نایمن دوسوگرای اضطرابی ۰/۷۵ و دلبستگی نایمن اجتنابی ۰/۸۰ به دست آمده است (۲۶). در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ ایمن ۰/۷۱، دوسوگرای اضطرابی ۰/۹۰، اجتنابی ۰/۷۶ و کل سوالات ۰/۷۱ به دست آمد.

مقیاس بهزیستی روانشناختی (Psychological Well-Being)

که دارای شناسه اخلاق IR.IAU.TMU.REC.1399.177 مصوب گردیده است. بعد از این مرحله، داده‌های گرد آوری شده در دو سطح توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و استنباطی (تحلیل تابع تشخیصی یا تحلیل ممیزی) با نرم افزار SPSS نسخه ۲۴ تحلیل شد.

یافته ها

دوره نمونه گیری و اجرای ابزار نزدیک به ۳ ماه به طول انجامید. با بررسی پرسشنامه ها و کنار گذاشتن داده های ناقص و همچنین بررسی داده های پرت از طریق اکسپلورر در نهایت ۴۲۵ پرسشنامه سالم تحلیل شدند. نرخ پاسخ دهی نزدیک به ۸۸ درصد بود. بر اساس (جدول ۱) میانگین و انحراف معیار سن گروه وابسته ۱۵/۸۱ و ۰/۷۸۷ و میانگین و انحراف معیار گروه عادی ۱۵/۸۷ و ۰/۸۰۰ بود. هر دو گروه از نظر سن ($t\text{-test}=۰/۵۳۵, P=۰/۵۹۴$) همتا بودند.

دانش آموز در مدرسه از ملاک های خروج از پژوهش بود. در هنگام اجرا در ابتدای پرسشنامه اصول اخلاقی پژوهش نوشته شد و طی آن شرکت آزادانه و داوطلبانه و محرمانه ماندن پاسخ ها شرح داده شد. در اختیار قرار دادن نتایج در صورت تمایل به آنها از دیگر اصول اخلاقی رعایت شده در این پژوهش بود. در این پژوهش بر اساس پرسشنامه وابستگی شبکه های اجتماعی مجازی دانش آموزان در دو سطح کاربر معمولی (نمره ۲۳ تا ۶۹) و کاربر وابسته (نمره ۷۰ تا ۱۱۵) طبقه بندی شدند. به این ترتیب ۱۰۰ نفر به عنوان کابر وابسته به شبکه های اجتماعی مجازی شناسایی و برای همتاسازی با گروه فوق، تعداد ۱۰۰ نفر دانش آموز به عنوان کاربر معمولی نیز برگزیده شدند. از همه شرکت کنندگان رضایت نامه کتبی گرفته شد و همچنین محققان شرکت کنندگان را از محرمانه ماندن نتایج تحقیق مطمئن کردند. این مقاله برگرفته موضوع رساله دکترای می باشد

جدول ۱: ویژگی جمعیت شناختی سن در گروه از دانش آموزان وابسته به شبکه های اجتماعی و گروه عادی

سن	گروه وابسته به فضای مجازی		گروه عادی		مقدار آماره
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	
۱۵/۸۱	۰/۷۸۷	۱۵/۸۷	۰/۸۰۰	۰/۵۳۵	۰/۵۹۴

قرار دارد. بنابراین، توزیع تمامی متغیرهای پژوهش نرمال است. برای انجام تحلیل تابع تشخیصی، پیش فرض هم چند خطی آزمون ام باکس انجام شد که نتایج آن امکان استفاده از این روش را تایید کرد ($Boxes M=۲۳/۷۴۲$; $Sig=۰/۰۶۵$).

(جدول ۲) یافته های توصیفی متغیرهای پژوهش در دو گروه کابرن معمولی و دارای وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی را نشان می دهد. برای بررسی نرمال بودن توزیع متغیرهای مشاهده شده در پژوهش حاضر از دو شاخص رایج برای بررسی نرمال بودن شامل کجی و کشیدگی استفاده شد که مقادیر آن در متغیرهای پژوهش در بازه (۲- تا ۲) قرار

جدول ۲: یافته های توصیفی متغیرهای پژوهش در دو گروه از افراد نمونه

متغیرهای پژوهش	گروه عادی		گروه وابسته به فضای مجازی		نرمال بودن
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	
دشواری در شناسایی احساسات	۲۲/۰۷	۷/۲۵۱	۱۹/۵۳	۵/۲۴۴	کجی ۰/۰۸۰ کشیدگی -۰/۸۰۳
دشواری در توصیف احساسات	۱۵/۹۹	۵/۲۴۳	۱۴/۳۳	۴/۳۹۲	کجی -۰/۲۵۴ کشیدگی -۰/۶۹۱
تفکر عینی	۲۵/۰۱	۵/۳۲۹	۲۵/۱۲	۴/۲۳۴	کجی -۰/۰۸۷ کشیدگی -۰/۱۵۳
نمره کل نارسایی هیجانی	۶۲/۰۷	۱۵/۱۱۴	۵۸/۹۸	۳۹۶۸	کجی ۰/۱۸۲ کشیدگی ۰/۱۲۲
دل بستگی ایمن	۱۷/۹۰	۳/۳۲۹	۱۴/۴۸	۴/۴۸۷	کجی -۰/۱۹۲ کشیدگی -۰/۷۲۷
دل بستگی دوسوگرا	۱۸/۱۷	۵/۷۰۱	۲۱/۸۹	۷/۸۰۹	کجی ۰/۱۷۳ کشیدگی -۰/۵۲۹
دل بستگی اجتنابی	۱۷/۹۸	۳/۸۳۵	۲۰/۳۰	۵/۳۹۶	کجی ۰/۶۶۹ کشیدگی -۱/۱۳۸
تسلط محیطی	۱۰/۷۸	۳/۹۶۳	۷/۹۵	۳/۵۸۸	کجی ۰/۲۰۳ کشیدگی -۰/۸۷۶
پذیرش خود	۱۰/۶۵	۴/۰۰۳	۸/۱۱	۳/۷۶۰	کجی ۰/۲۲۶ کشیدگی -۰/۹۳۰
رشد فردی	۱۰/۷۵	۳/۸۶۰	۸/۲۹	۳/۸۸۸	کجی ۰/۱۳۵ کشیدگی -۱/۰۳۷

داشتهن هدف	۱۰/۵۰	۴/۲۴۱	۹/۱۰	۳/۷۴۶	۰/۳۰۴	-۰/۸۶۴
رشد فردی	۱۰/۰۷	۴/۴۶۶	۸/۰۸	۳/۸۱۰	۰/۲۸۷	-۱/۰۳۶
استقلال	۱۰/۳۴	۳/۳۷۶	۹/۳۷	۳/۵۰۹	۰/۰۳۵	-۰/۳۶۲
نمره کل بهزیستی روانشناختی	۶۲/۰۹	۱۹/۶۴۳	۵۰/۹۰	۱۷/۳۷۴	۰/۱۲۵	۰/۳۲۱
احساس تنهایی	۲۱/۴۱	۶/۳۰۲	۲۴/۰۸	۵/۳۳۵	-۰/۱۶۹	-۱/۱۰۴

استاندارد و ساختاری متغیرهای پژوهش در ۳ فوق آمده است و متغیرهای با ضرایب ساختاری ۰/۳ و بالاتر، نسبت به سایر پیش‌بین‌ها در تعیین بعد ایجاد شده توسط تابع تشخیص، اهمیت توجه برانگیزی دارند.

یکی از خروجی‌های تحلیل ممیزی لامبدای ویکلز و آزمون F است که بر اساس (جدول ۳) تمامی متغیرهای ذکر شده در جدول معنادار هستند که نشان دهنده نقش ممیزی آنها در طبقه بندی دانش آموزان به دو گروه وابسته و غیروابسته به شبکه‌های اجتماعی است. همچنین ضرایب

جدول ۳: نتایج آزمون برابری میانگین‌ها و ضرایب تابع تشخیصی متعارف استاندارد شده و ماتریس ساختاری

متغیرهای پیش‌بین	لامبدای ویکلز	آماره F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	معناداری	ضرایب ساختار	ضرایب استاندارد
دشواری در شناسایی احساسات	۰/۹۶۱*	۸/۰۵۷	۱	۱۹۸	۰/۰۰۵	-۰/۵۶۸	-۰/۴۵۷
دشواری در توصیف احساسات	۰/۹۹۵*	۳/۹۳۱	۱	۱۹۸	۰/۰۳۶	-۰/۴۹۱	-۰/۰۷۲
تفکر عینی	۱/۰۲۱*	۵/۰۲۶	۱	۱۹۸	۰/۰۱۲	-۰/۴۲۹	-۰/۰۷۶
دلبستگی ایمن	۰/۸۴۱*	۳۷/۴۷۴	۱	۱۹۸	۰/۰۰۱	-۰/۴۱۷	-۰/۵۰۴
دلبستگی دوسوگرا	۰/۹۳۰*	۱۴/۸۰۱	۱	۱۹۸	۰/۰۰۱	-۰/۳۵۷	-۰/۲۸۱
دلبستگی اجتنابی	۰/۹۴۲*	۱۲/۲۸۱	۱	۱۹۸	۰/۰۰۱	-۰/۳۲۵	-۰/۱۰۱
تسلط محیطی	۰/۸۷۶*	۲۸/۰۱۸	۱	۱۹۸	۰/۰۰۱	-۰/۳۱۴	-۰/۷۴۹
پذیرش خود	۰/۹۰۳*	۲۱/۳۸۶	۱	۱۹۸	۰/۰۰۱	-۰/۳۰۰	-۰/۲۸۹
رشد فردی	۰/۹۰۸*	۲۰/۱۶۳	۱	۱۹۸	۰/۰۰۱	-۰/۲۶۳	-۰/۳۹۰
داشتهن هدف	۰/۹۹۷*	۴/۵۰۰	۱	۱۹۸	۰/۰۲۱	-۰/۱۸۵	-۰/۴۰۵
رشد فردی	۰/۹۴۵*	۱۱/۴۹۱	۱	۱۹۸	۰/۰۰۱	-۰/۰۹۰	-۰/۰۳۰
استقلال	۰/۹۸۰*	۳/۹۶۸	۱	۱۹۸	۰/۰۱۵	-۰/۰۶۶	-۰/۰۲۳
احساس تنهایی	۰/۹۵۰*	۱۰/۴۵۶	۱	۱۹۸	۰/۰۰۱	-۰/۰۱۵	-۰/۱۹۵

* مقادیر آماره F در سطح $P < 0.01$ معنی دار هستند.

(یعنی وابستگی و عدم وابستگی به شبکه‌های اجتماعی مجازی) به علت وجود متغیرهای پیش‌بین (نارسایی هیجانی، سبک‌های دلبستگی، بهزیستی روانشناختی و احساس تنهایی) است.

بر اساس (جدول ۴)، تابع تحلیل ممیزی معنادار است ($P < 0.001$) و همبستگی کانونی بین متغیرهای پژوهش ۰/۶۰۸ می‌باشد که مجذور آن ۰/۳۶۷ شده است که نشان دهنده آن است که ۳۶٪/۷ درصد از واریانس تفاوت دو گروه

جدول ۴: مقادیر ویژه برای قدرت تمیز تابع تشخیصی

شاخص	آماره
تابع	۱
مقدار ویژه	۰/۵۸۷
همبستگی کانونی	۰/۶۰۸
مجذور همبستگی کانونی (ضریب تعیین)	۰/۳۶۷
لامبدای ویکلز	۰/۶۳۰
درجه آزادی	۱۳
معناداری	۰/۰۰۱

عنوان پیش‌بینی عضویت گروهی برای تابع به دست آمده است؛ به طوری که می‌توان گفت که تابع در ۷۷/۵ درصد موارد، پیش‌بینی درستی برای عضویت و یا طبقه بندی دانش‌آموزان در گروه‌های عادی و دارای وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی دارد.

در (جدول ۵) نتایج حاصل از طبقه بندی گروه ها توسط تابع تشخیص آمده است. طبق آماره های ارائه شده در جدول ۸۱ نفر (۸۱ درصد) از دانش آموزان عادی و ۷۴ نفر (۷۴ درصد) دانش آموزان دارای وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی به طور صحیح تشخیص داده شده اند. نرخ موفقیت در این تحلیل تابع تشخیص ۷۷/۵ درصد به

جدول ۵: فراوانی و درصد نتایج طبقه بندی در گروه های دارای وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی و گروه عادی

گروه	عضویت در گروه پیش بینی شده		کل
	عادی	وابسته	
عادی	۸۱	۱۹	۱۰۰ نفر
وابسته	۲۶	۷۴	۱۰۰ نفر
عادی	%۸۱	%۱۹	%۱۰۰
وابسته	%۲۶	%۷۴	%۱۰۰
پیش‌بینی عضویت گروهی	۷۷/۵ درصد		

در پردازش شناختی اطلاعات هیجانی است. بر اساس رویکرد صفت محور، نارسایی هیجانی صرفاً نوعی سازوکار مقابله ای برای محافظت از خود علیه درماندگی هیجانی مرتبط با موقعیت های شدیداً آسیب زا و در نهایت این مسیرها سبب گرایش به اعتیاد با محوریت شبکه های اجتماعی مجازی می شود. لذا منطقی است که نارسایی هیجانی نقش تشخیصی بر روی وابستگی به شبکه‌های اجتماعی مجازی داشته باشد.

از طرفی، نتایج نشان داد که سبک های دلبستگی نقش تشخیصی در پیش بینی وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی دانش‌آموزان دختر دارد. این نتیجه به دست آمده با نتایج تحقیقات قبلی همسویی دارد (۱۰، ۱۲). در تبیین این نتیجه به دست آمده می توان گفت که افراد با سبک دلبستگی ایمن در حد اعتدال از فضای مجازی استفاده می کنند و به آن وابستگی اعتیادگونه پیدا نمی کنند. فردی که این توانمندی ها را داشته باشد روابط رودررو و مستقیم را به وقت گذرانی در فضای مجازی و سرگرمی افراط گونه با آن ترجیح می دهد. لذا منطقی است که دلبستگی ایمن نقش تشخیصی بر روی وابستگی به شبکه‌های اجتماعی مجازی داشته باشد. در تبیین رابطه بین دلبستگی نایمن دوسوگرای اضطرابی و اجتنابی با وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی می‌توان گفت بر طبق نظریه دلبستگی اشخاص با دلبستگی نایمن دوسوگرای اضطرابی و اجتنابی در روابط بین فردی احساس ترس، بی اعتمادی و عدم امنیت دارند. در نتیجه، برای این اشخاص اینترنت و شبکه‌های اجتماعی مجازی می تواند، مفری برای گریز از

بحث

نتایج نشان داد که نارسایی هیجانی نقش تشخیصی در پیش‌بینی وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی دانش آموزان دختر دارد. این نتیجه به دست آمده با نتایج تحقیقات قبلی همسویی دارد (۲، ۷). در تبیین این نتیجه به دست آمده می توان گفت که نارسایی در شناخت صحیح هیجان ها، فرد را با مشکلات متعدد در روابط بین شخصی مواجه می سازد. برای مثال، مردم آمیزی و برقراری روابط صمیمی با دیگران، مستلزم توانایی شناخت هیجان ها و عواطف خود و دیگران است. نارسایی و ناتوانی در شناخت هیجان ها و عواطف باعث ایجاد مشکلات بین شخصی در این زمینه ها می شود. بر این اساس، دشواری در شناسایی احساسات از طریق نارسایی و ناتوانی در شناخت هیجان ها و عواطف با مشکلات بین شخصی مرتبط می شود. محدودیت و ناتوانی فرد برای همدردی و همدلی با دیگران، روابط بین شخصی را به خصوص در زمینه مردم آمیزی و صمیمیت، تحت تأثیر قرار داده، با مشکل مواجه می‌سازد. بر این اساس می توان این احتمال را مطرح کرد که دشواری در شناسایی احساسات از طریق نارسایی و ناتوانی در همدردی و همدلی، مشکلات بین شخصی را افزایش داده، باعث اعتیاد به اینترنت و شبکه های اجتماعی مجازی می شود. همچنین می توان گفت که فرد مبتلا به نارسایی هیجانی دچار نوعی نقص و ناتوانی در پردازش شناختی اطلاعات هیجانی است. برخی پژوهش ها در زمینه بررسی ثبات زمانی نارسایی هیجانی این سازه را به عنوان صفت شخصیتی ثابت تایید کرده، که بیان کننده نارسایی

تواند به عنوان یک دستاورد مفید و اثربخش باشد و گاهی به دلیل استفاده نامناسب، بهداشت روانی دانش آموزان را با تهدید روبرو می سازد و این امر به گونه ای است که یکی از اثرات این وابستگی، ایجاد افسردگی و پایین آمدن سطح بهزیستی بین دانش آموزان است. در مجموع می توان گفت دانش آموزانی که بهزیستی روانشناختی مطلوبی ندارند، از هیجانات منفی مانند افسردگی بیشتر رنج می برند و برای دوری از احساس افسردگی به فضای مجازی روی می آورند و بیشتر ساعات خود را صرف حضور در این فضا می کنند و این ساعات متوالی استفاده از آن باعث بروز وابستگی به شبکه های اجتماعی در دانش آموزان می شود. لذا منطقی است که بهزیستی روانشناختی نقش تشخیصی بر روی وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی داشته باشد.

در نهایت نتایج نشان داد که احساس تنهایی نقش تشخیصی در پیش بینی وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی دانش آموزان دختر دارد. این نتیجه به دست آمده با نتایج تحقیقات همسویی دارد (۳، ۱۷). در تبیین این نتیجه به دست آمده می توان گفت که یکی از اصلی ترین انگیزه های استفاده از شبکه های اجتماعی مجازی در دانش آموزان رفع مشکلات روحی-اجتماعی مانند تنهایی است. نوجوانانی که تنها بوده و مهارت های اجتماعی خوبی ندارند می توانند به جای تسکین مشکلات اصلی خود، رفتارهای آسیب زا بیشتری در شبکه های اجتماعی مجازی از خود بروز می دهند که این خود منجر به پیامدهای منفی مانند انجام ندادن تکالیف مدرسه در این نوجوانان می شود. لذا چنین نتایج منفی به واسطه استفاده زیاد از شبکه های اجتماعی دانش آموزان را فعالیت های اجتماعی سالم جدا کرده و آنان را به سوی تنهایی بیشتر سوق می دهد. همچنین دانش آموزانی که احساس تنهایی بالایی دارند، به علت نداشتن مهارت های اجتماعی کافی، از داشتن روابط رضایت بخش با همسالان محروم اند و کمبودهایی را در زمینه داشتن تعلق اجتماعی احساس می کنند، لذا برای جبران این کمبودها و دریافت بازخوردهای مطلوب از سوی همسالان، دیگران و اطرافیان خود، به شبکه های اجتماعی مجازی روی می آورند و به واسطه استفاده زیاد از آن به این فضا وابسته می شوند. از سوی دیگر دانش آموزانی که از احساس تنهایی رنج می برند و در روابط اجتماعی خود احساس صمیمیت ندارند، اغلب به دنبال جایگزینی برای روابط اجتماعی اکنون خود می گردند تا صمیمیت و محبت را از آن طریق دریافت نماید و فضای مجازی بستر را برای جایگزینی روابط اجتماعی آنان مهیا می کند. لذا منطقی

زندگی واقعی و ناکامی ها باشد. این اشخاص، شبکه های اجتماعی مجازی مانند اینستاگرام را راهی برای توجه، تأیید و اطمینان خاطر گرفتن از دیگران می دانند. این افراد با توسل به جنبه های اجتماعی فضای مجازی، از طریق در دسترس بودن آن و سهولت تعامل با دیگران، نیازهای روانی شان به تأیید و ترس از طرد شدن را کاهش می دهند. افراد دارای دلبستگی نایمن اضطرابی و اجتنابی از طریق ارتباطات مجازی ممکن است بیشتر احساس کنند که مورد پذیرش دیگران هستند و به خاطر حضور آنهاست که آنها هم حضور دارند. همچنین افراد با دلبستگی نایمن بیشتر احتمال دارد که از صمیمیت و وابستگی بترسند؛ این افراد الگوهای ذهنی منفی نسبت به دیگران دارند. در نتیجه افراد دارای سبک های دلبستگی نایمن از روابط رودرو، به دلیل اینکه دیگران را غیرقابل اعتماد می بینند، دوری کرده و احتمال بیشتری دارد که به روابط و زندگی مجازی که نیاز به سرمایه گذاری عاطفی زیادی ندارد، متمایل شوند. چنین افرادی، به دلیل گرایش شان به حفظ فاصله با دیگران، جذب گمنام بودن در شبکه های اجتماعی مجازی می شوند و از آنجا که خطر و مسئولیت کمتری در تعاملات مجازی وجود دارد، شبکه های اجتماعی مجازی را برای تعاملات اجتماعی کمتر تهدید کننده می بینند.

همچنین نتایج نشان داد که بهزیستی روانشناختی نقش تشخیصی در پیش بینی وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی دانش آموزان دختر دارد. این نتیجه به دست آمده با نتایج تحقیقات قبلی همسویی دارد (۹، ۱۹، ۱۶). در تبیین این نتیجه به دست آمده می توان گفت که بهزیستی روانشناختی با داشتن نگرش مثبت به خود، برقراری روابط گرم با دیگران و توانایی همدلی، احساس استقلال و توانایی ایستادگی در مقابل فشارهای اجتماعی، داشتن معنا هدف در زندگی، احساس رشد مستمر توانایی فرد در مدیریت محیط همراه است. افراد با احساس بهزیستی روانشناختی بالا به طور عمده ای هیجانات مثبت را تجربه می کنند و از حوادث و وقایع پیرامون خودارزایی مثبتی دارند، در حالی که افراد با احساس بهزیستی روانشناختی پایین حوادث و موقعیت زندگیشان را نامطلوب ارزیابی می کنند و بیشتر هیجانات منفی نظیر اضطراب، افسردگی و خشم را تجربه می کنند. بنابراین دانش آموزی که از بهزیستی روانشناختی مطلوب و مناسبی برخوردار نیست، مداوم هیجانات منفی مانند اضطراب و افسردگی را تجربه می کند، که خود این هیجانات منفی شرایط وابستگی به شبکه های اجتماعی را فراهم می کنند. به طوری که اینترنت و شبکه های اجتماعی مجازی می

مجازی، از جمله تغییر دادن سبک زندگی، به منظور صرف زمان بیشتر در اینترنت، بی توجهی به سلامت خود، اجتناب از فعالیت های مهم زندگی، کاهش روابط اجتماعی و بروز مشکلات خانوادگی، مشکلات مالی ناشی از هزینه های بهره بردن از اینترنت و خرید آن و نظر به اهمیت ویژگی هایی مانند نارسایی هیجانی، سبک های دلبستگی، بهزیستی روانشناختی و احساس تنهایی در سلامت روان و جسمی دانش آموزان به عنوان قشر مولد جامعه لازم است تا به پدیده وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی توجه بیشتری از سوی مسئولین به ویژه دست اندرکاران سازمان آموزش و پرورش به این قضیه شود. بر اساس یافته های حاصل از این پژوهش می توان گفت وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی شیوع زیادی پیدا کرده است و برای پیشگیری از خطرات و عوارض آن به دست اندرکاران مراکز مشاوره و نهادهای ذی نفع پیشنهاد می شود به نارسایی هیجانی، سبک های دلبستگی، بهزیستی روانشناختی و احساس تنهایی توجه بیشتری کنند تا از خطرات وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی کاسته شود.

سپاسگزاری

در پایان از دانش آموزان عزیز و گرانقدری که به عنوان شرکت کننده در این مطالعه حضور یافتند و همچنین همه افرادی که به صورت مستقیم و یا غیر مستقیم ما را در انجام این پژوهش یاری کردند کمال تشکر و قدردانی را می نمایم.

تضاد منافع

نویسندگان هیچ گونه تعارض مادی و معنوی ای با هیچ سازمانی نداشته اند.

است که احساس تنهایی نقش تشخیصی بر روی وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی داشته باشد. از محدودیت های عمده این مطالعه مقطعی بودن آن بود. محدودیت تبیین علی مطالعات همبستگی نیز از جمله محدودیت های این تحقیق است. در پژوهش حاضر گروه نمونه دانش آموزان شهر تهران را شامل می شد که این امر تعمیم نتایج را به دیگر گروه ها و جوامع دیگر را دشوار می سازد. پژوهش های مشابه در دیگر شهرها و فرهنگ های دیگر برای شناخت عوامل موثر بر وابستگی به شبکه های اجتماعی بر روی دانش آموزان اجرا شود. انجام پژوهش های بیشتر بر روی نمونه های دیگر مانند دانش آموزان پسر و دانشجویان جهت تعمیم نتایج از اهمیت بسزایی برخوردار است. در پژوهش های آینده از حجم نمونه بالاتر و روش های پیچیده تر آماری که امکان تحلیل عمیق تر و نتیجه گیری بهتر را فراهم می کنند، استفاده شود. استفاده از مطالعات طولی و سایر روش های تحقیق (ترکیبی شامل کیفی و کمی) می تواند برای بررسی شناسایی عوامل موثر بر شبکه های اجتماعی مجازی سودمند باشد.

نتیجه گیری

نتایج تحلیل ممیزی نشان داد که با کمک متغیرهای پیش بین می توان وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی را پیش بینی کرد و تحلیل ممیزی می تواند با ۷۷/۵ درصد پیش بینی صحیح دانش آموزان را به دو گروه عادی و دارای وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی طبقه بندی نماید. می توان گفت عواملی همچون نارسایی هیجانی، سبک های دلبستگی، بهزیستی روان شناختی و احساس تنهایی بر وابستگی به شبکه های اجتماعی مجازی تاثیر گذار است. با توجه به پیامدهای وابستگی به شبکه های اجتماعی

References

1. Ricciardelli LA, Quinn AE, Nackerud L. Human behavior and the social media environment: group differences in social media attitudes and knowledge among US social work students. *Social Work Education*, 2020; 1(1): 1-19. <https://doi.org/10.1080/02615479.2020.1805427>
2. Mersin S, İbrahimoglu Ö, Saray Kılıç H, Bayrak Kahraman B. Social media usage and alexithymia in nursing students. *Perspectives in Psychiatric Care*. 2020; 56(2): 401-408. <https://doi.org/10.1111/ppc.12448>
3. Yalçın I, Özkurt, B, Özmaden M, Yagmur R. Effect of smartphone addiction on loneliness levels and academic achievement of Z Generation. *International Journal of Psychology and Educational Studies*, 2020; 7(1): 208-214. <https://doi.org/10.17220/ijpes.2020.01.017>
4. Keles B, McCrae N, Grealish A. A systematic review: the influence of social media on depression, anxiety and psychological distress in adolescents. *International Journal of Adolescence and Youth*, 2020; 25(1): 79-93. <https://doi.org/10.1080/02673843.2019.1590851>

5. Leung H, Pakpour AH, Strong C, Lin YC, Tsai MC, Griffiths MD, Lin CY, Chen IH. Measurement invariance across young adults from Hong Kong and Taiwan among three internet-related addiction scales: Bergen Social Media Addiction Scale (BSMAS), Smartphone Application-Based Addiction Scale (SABAS), and Internet Gaming Disorder Scale-Short Form (IGDS-SF9)(Study Part A). *Addictive behaviors*. 2020; 101(1):1059-1069. <https://doi.org/10.1016/j.addbeh.2019.04.027>
6. Da Veiga GF, Sotero L, Pontes HM, Cunha D, Portugal A, Relvas AP. Emerging adults and Facebook use: The validation of the Bergen Facebook addiction scale (BFAS). *International Journal of Mental Health and Addiction*. 2019; 17(2): 279-294. <https://doi.org/10.1007/s11469-018-0018-2>
7. Lyvers M, Cutinho D, Thorberg, FA. Alexithymia, impulsivity, disordered social media use, mood and alcohol use in relation to facebook self-disclosure. *Computers in Human Behavior*, 2020; 103, 174-180. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2019.09.004>
8. Chimenti MS, Fonti GL, Conigliaro P, Hitaj J, Triggianese P, Teoli M, Galluzzo M, Talamonti M, Kroegler B, Greco E, Perricone R. Evaluation of alexithymia in patients affected by rheumatoid arthritis and psoriatic arthritis: a cross-sectional study. *Medicine*. 2019; 98(4): 1-10. <https://doi.org/10.1097/MD.0000000000013955>
9. Ershad ZS, Aghajani T. Prediction of Instagram social network addiction based on the personality, alexithymia and attachment Styles. *Sociological Studies of Youth*. 2017; 8(26): 21-34.
10. D'Arienzo MC, Boursier V, Griffiths MD. Addiction to social media and attachment styles: a systematic literature review. *International Journal of Mental Health and Addiction*. 2019; 17(4): 1094-1118. <https://doi.org/10.1007/s11469-019-00082-5>
11. Granqvist P, Mikulincer M, Shaver PR. An attachment theory perspective on religion and spirituality. In *The Science of Religion, Spirituality, and Existentialism* (pp. 175-186). Academic Press. 2020. <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-817204-9.00014-7>
12. Marino C, Marci T, Ferrante L, Altoè G, Vieno A, Simonelli A, Caselli G, Spada MM. Attachment and problematic Facebook use in adolescents: The mediating role of metacognitions. *Journal of behavioral addictions*. 2019; 8 (1): 63-78. <https://doi.org/10.1556/2006.8.2019.07>
13. Berezan O, Krishen AS, Agarwal S, Kachroo P. Exploring loneliness and social networking: Recipes for hedonic well-being on Facebook. *Journal of Business Research*. 2020; 115 (1): 258-65. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2019.11.009>
14. Moqbel M. Understanding the relationship between smartphone addiction and well-being: the mediation of mindfulness and moderation of hedonic apps. In *Proceedings of the 53rd Hawaii International Conference on System Sciences*, 2020; 1(1): 1-10. <https://doi.org/10.24251/HICSS.2020.745>
15. Ryff CD. Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. *Journal of personality and social psychology*, 1989; 57(6): 106-109. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.57.6.1069>
16. Turel O, Gil-Or O. Neuroticism magnifies the detrimental association between social media addiction symptoms and wellbeing in women, but not in men: a three-way moderation model. *Psychiatric Quarterly*, 2018; 89(3): 605-619. <https://doi.org/10.1007/s1126-018-9563-x>
17. Satici SA. Facebook addiction and subjective well-being: A study of the mediating role of shyness and loneliness. *International Journal of Mental Health and Addiction*, 2019; 17(1): 41-55. <https://doi.org/10.1007/s11469-017-9862-8>
18. Lin S, Liu D, Niu G, Longobardi C. Active social network sites use and loneliness: the mediating role of social support and self-esteem. *Current Psychology*, 2020; 1(1): 1-8. <https://doi.org/10.1007/s12144-020-00658-8>
19. Rigon A, Duff MC, Beadle J. Lonely but not alone: Neuroticism mediates the relationship between social network size and loneliness in individuals with traumatic brain injury. *Journal of the International Neuropsychological Society*, 2019; 25(3): 285-292. <https://doi.org/10.1017/S1355617718001108>
20. Khajeahmadi M, Pooladi S, Bahreini M. Design and assessment of psychometric properties of the addiction to mobile questionnaire based on social networks. *IJPN*, 2017; 4 (4): 43-51. (Persian).
21. Bagby RM, Parker JD, Taylor GJ. The twenty-

- item Toronto alexithymia scale-I. Item selection and cross-validation of the factor structure. *Journal of psychosomatic research*, 38 1994; (1): 23-32. [https://doi.org/10.1016/0022-3999\(94\)90005-1](https://doi.org/10.1016/0022-3999(94)90005-1)
22. Zakeri F, Safarian Tosi M, Nejat H. Investigating the role of self-compassion moderator on the relationship between alexithymia and couple burnout in incompatible women. *Journal of Excellence in counseling and psychotherapy*, 2019; 8(29): 52-64. (Persian).
 23. Gawęda Ł, Krężolek M. Cognitive mechanisms of alexithymia in schizophrenia: Investigating the role of basic neurocognitive functioning and cognitive biases. *Psychiatry research*, 2019; 271(1): 573-580. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2018.12.023>
 24. Collins NR, Read SJ. Adult attachment, working models, and relationship quality in dating couples. *J Personal Soc Psychol*, 1990; 58(1): 644-663. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.58.4.644>
 25. Rezaei H, Hasani J, Normohamadi Najafabadi M. The Role of attachment in risky behaviors of male high school adolescent students. *Knowledge & Research in Applied Psychology*, 2019; 20(1): 112-121. (Persian).
 26. Jones JD, Fraley RC, Ehrlich KB, Stern JA, Lejuez CW, Shaver PR, Cassidy J. Stability of attachment style in adolescence: An empirical test of alternative developmental processes. *Child development*. 2018; 89(3): 871-880. <https://doi.org/10.1111/cdev.12775>
 27. Sadidi M, Yamini M. Prediction of psychological well-being based on coping strategies and alexithymia. *Journal of Psychological Studies*, 2018; 14(2): 125-141. (Persian).
 28. Tamosiunas A, Sapranaviciute-Zabazlajeva L, Luksiene, D, Virviciute D, Peasey A. Psychological well-being and mortality: longitudinal findings from Lithuanian middle-aged and older adults study. *Social psychiatry and psychiatric epidemiology*, 2019; 54(7): 803-811. <https://doi.org/10.1007/s00127-019-01657-2>
 29. Wu CH, Yao G. Psychometric analysis of the short-form UCLA loneliness scale (ULS-8) in Taiwanese undergraduate students. *Personality and Individual Differences*, 2008; 44(8): 1762-1771. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2008.02.003>
 30. Igbokwe CC, Ejeh VJ, Agbaje OS, Umoke PIC, Iweama CN, Ozoemena EL. Prevalence of loneliness and association with depressive and anxiety symptoms among retirees in Northcentral Nigeria: a cross-sectional study. *BMC geriatrics*, 2020; 20(1): 1-10. <https://doi.org/10.1186/s12877-020-01561-4>
 31. Ausín B, Muñoz M, Martín T, Pérez-Santos E, Castellanos MÁ. Confirmatory factor analysis of the revised UCLA loneliness scale (UCLA LS-R) in individuals over 65. *Aging & mental health*, 2019; 23(3): 345-351. <https://doi.org/10.1080/13607863.2017.1423036>